

घटीभिः स्पर्शः । अयिमकाले मोक्षस्थित्यर्धघटीभिर्मौलः ।
स्थित्यर्धयोस्तदनरूपत्वेन सिद्धेः” २०॥ना० ।

अथ सम्पूर्णगृहणे निमीलनोन्मीलनकालावस्था
“तद्वदेव विमर्दाधनाडिकाहीनसंयुते । निमीलनो-
न्मीलनाख्ये भवेतां सकलगृहे” सू०सि० ।

“सम्पूर्णगृहणे तद्वत् यथा स्थित्यर्धनाधिके ति-
थ्यन्ते स्पर्शमौलौ तथेत्यर्थः । एवकारात् तद्वच्चरीतिव्यु-
दासः । स्पर्शविमर्दाधमोलविमर्दाधघटीभ्यां क्रमेणोन
युते तिथ्यन्ते क्रमेण निमीलनोन्मीलनसञ्ज्ञे स्थाताम् ।
अलोपपत्तिः । मर्दाधस्य मध्यकालात् तदनरूपत्वेन
तदूनाधिके तस्मिन् क्रमेण निमीलनोन्मीलने सम्पूर्ण-
गृहण एव भवतः । न्यूनगृहणे तत्स्वरूपव्याघातात्
तदभावः” २०॥ना० ।

अथेकाले इष्टग्रासज्ञानार्थं कोटिकलानयनमाह ।
“इष्टनाडोविहीनेन स्थित्यर्धनाकिवन्द्योः । भुक्त्य-
न्तरं समाह्वय्यात् पञ्चाग्राः कोटिलिपिकाः” सू०सि० ।
“सूर्यवन्द्योगत्यन्तरं कलात्मकं गृहणारम्भाद्या इष्ट-
घटिकाः स्पर्शस्थित्यर्धवक्ष्यनधिकास्ताभिह्वनेन स्पर्शस्थित्य-
र्धेन गुणयेत् । अस्मात् घटिविभक्त्याग्राः कोटिकला
भवन्ति । अलोपपत्तिः । इष्टकाले ह्याद्यच्छादकमण्डल-
केन्द्रयोरन्तरं विक्षेपद्वये कोटिरिति ज्ञेये इष्टवक्ष्यून-
स्पर्शस्थित्यर्धघटिकानां कलाः कोटिः सिद्धाः । पूर्वं स्पर्-
शकालिककोट्याः स्थित्यर्धघटिकानां सिद्धत्वात्” २०॥ना० ।

“भानेर्गृहे कोटिलिप्रा मध्यस्थित्यर्धसङ्गुणाः । स्फु-
टस्थित्यर्धसम्भक्ताः स्फुटाः कोटिकलाः स्रुताः” सू०सि० ।

“अथात्र सूर्यगृहणे विशेषमाह । सूर्यस्य गृहणे
उक्तप्रकारेण याः कोटिकलाः सूर्यगृहणोक्तस्य स्थित्य-
र्धानीतस्थित्यर्धेन सङ्गुणिताः स्फुटस्थित्यर्धेन सूर्यगृह-
णाधिकारोक्तेन भक्ताः सत्यः स्रुताः कोटिकलाः सूर्य-
गृहणतत्पक्षेभक्ताः । अलोपपत्तिः । सूर्यगृहणे स्पर्श-
मोक्षान्यतरमध्यकालयोरन्तरस्य स्थित्यर्धत्वात् तस्य च स्फु-
टयरोद्भूतस्थित्यर्धलम्बनान्नैक्यसंस्कारमितत्वात् स्फु-
टस्थित्यर्धानुबद्धा उक्तरीत्यानीताः कोटिकलाः । अपेक्षिताश्च
स्फुटयरोद्भूतस्थित्यर्धानुबद्धाः । एतत् कोटिसम्बद्धं ज्ञेयम्
स्थित्यर्धज्ञेयान्तर्गतत्वात् । स्फुटस्थित्यर्धस्य लम्बनान्नैक्यसं-
स्कारानुक्तिमसङ्गः । अतः स्फुटस्थित्यर्धेनैता आगताः को-
टिकलास्तदा स्फुटयरोद्भूतज्ञेयमध्यमरूपस्थित्यर्धेन का ?
इति स्फुटाः कलाः सिद्धाः २०॥ना० । ‘क्षेपो भुजस्त-

योवर्गधुतेमूलं’ अवस्तु तत् । सानयोगार्थतः प्रोक्तम्
ग्रासंस्तात्कालिको भवेत्” सू०सि० ।

“अथेष्टग्रासानयनमाह । क्षेपो विक्षेपो भुजः को-
टिभुजयोः कर्णसामेक्षत्वादाह तयोरिति । कर्णस्तु तयोः
कोटिभुजयोर्वर्गयोगान्मूलं सिद्ध एव । तत् कर्णार्धगतकं
मूलं स्याद्यथाहकमानैक्यार्धाद्विशोध्य शेषं तत्कालिकः
कल्पितेष्टकालसम्बन्धो ग्रासोऽवान्तरग्रासः स्यात् । अलो-
पपत्तिः ज्ञेयं पूर्वं प्रतिपादितम् । स्पर्शकाले सानैक्य-
खण्डस्य कर्णत्वात् ज्ञेययोस्त्वयोर्भेदकालावधित्वादिकर्णानं
सानैक्यखण्डमिष्टग्रास एव” २०॥ना० । “मध्यगृहणतत्पक्षो-
न्मिष्टनाडोर्विशोध्यते । स्थित्यर्धमौलिकालात् प्राग्-
क्षेपं तु मौलिके” सू०सि० । “अथ मध्यगृहणानन्तरमिष्टग्रा-
सानयनमाह । ‘मध्यगृहणकालादूर्ध्वमनन्तरम् । चकारो
विशेषार्थकस्तुकारपरः । इष्टघटिकाः कर्म । मौलिकान्मो-
क्षकालसम्बद्धात्स्थित्यर्धात् । न स्पर्शस्थित्यर्धात् । विशेषयेत्
गणक इति कर्त्ताक्षेपः । शेषं कोटिलिप्रादिग्रासानय-
नान्तं गणितकर्म प्राग्भुक्त्यन्तरं समाह्वय्यादित्युक्तप्र-
कारेण ज्ञेयात् । मौलिके मोक्षस्थित्यर्धान्तर्गतेष्टकाले
तुर्विशेषे ग्रासः शेषसर्वरितो ग्रासोऽवान्तरग्रासो भ-
वति । न पूर्ववद्वतः । अलोपपत्तिः । मध्यगृहणात्
पूर्वमिष्टकालस्य गृहणारम्भावधिकस्य स्पर्शस्थित्यर्धसम्ब-
त्वादागते ग्रास उपचयात्मकः । नावशिष्टः । अवशिष्ट-
मण्डलस्य शुद्धत्वेन गृह्यत्वासम्भवात् । एवं मध्यगृह-
णानन्तरमिष्टकालस्य मोक्षस्थित्यर्धान्तर्गतत्वादुक्तरीत्यानीतो
ग्रासोऽपचयात्मकः । न शुद्धबिम्बदर्शनात्मकः । गृह्यत्वा-
भावात्” २०॥ना० । “ग्राह्यग्राहकयोगार्धाच्छोभ्याः खण्ड-
चलिपिकाः । तद्वर्गात् प्रोक्तम् तत्कालविक्षेपस्य ज्ञाति
पदम् । कोटिलिप्रा रवेः स्फुटस्थित्यर्धेनाहता हताः ।
मध्येन लिप्रास्तत्राद्याः अतिवङ्ग्रासनाडिकाः” सू०सि० ।
“अथाभेष्टग्रासादिष्टकालानयनमाह ह्याद्यच्छादकमानैक्य-
खण्डादभेष्टग्रासकलाः शोभ्याः शेषस्य वर्गादभेष्टग्रास-
कालिकविक्षेपस्य वर्गं विशोध्य शेषस्य मूलं कोटिकलाः ।
सूर्यगृहणे विशेषमाह रवेरिति सूर्यस्य गृहणे इति शेषः
भानेर्गृह इति पूर्वसङ्केतः । उक्तप्रकारेण याः कलास्ता
मध्यगृहणकालस्य मोक्षान्यतरकालयोरन्तररूपेण स्फु-
टस्थित्यर्धेन गुण्याः । स्फुटयरोत्पन्नस्थित्यर्धेन मध्यमेन भक्ताः
फलं कोटिकला भवन्ति । स्थितिवत् स्थित्यर्धसाधनरीत्या ।
“पञ्चा ४ भुक्त्य सूर्येन्दोर्भुक्त्यन्तरविभाजिताः” इत्युक्तेन